

ΑΝΤΙ-ΘΕΣΕΙΣ

Τα κόμματα είναι αλλού

ΓΡΑΦΕΙΟ

**Γιώργος
Πανταγιάς**

Το αποτύπωμα της κρίσης είναι εμφανές παντού. Τα προβλήματα που προκλήθηκαν στην οικονομία, την κοινωνία, την πολιτική άλλαξαν άρδην τα δεδομένα. Ωστόσο, τα κόμματα -παλιά και νέα-, σαν να μην πέρασε μια μέρα, κινούνται στον μικρόκοσμό τους. Αποκομμένα από τη ζώσα πραγματικότητα, δεν αντανακλώνται τις μεταβολές που επήλθαν, ούτε τις υπόγειες διεργασίες που συντελούνται στο εκλογικό σώμα. Βρίσκονται σε διαρκή περιδίνηση, επαναλαμβάνουν τον παλιό κακό εαυτό τους, επιτείνοντας την κρίση εκπροσώπησης.

Κοινά στοιχεία της ατζέντας τους είναι ο λαϊκισμός, οι πελατειακές πολιτικές, η υπεράσπιση των συντεχνιακών συμφερόντων, η λογική των ειδικών διευθετήσεων. Ακόμη κι η περιβόητη διάκριση σε μνημονιακά - αντιμνημονιακά καταλήγει να είναι επίπλαστη. Κυβέρνηση και αντιπολίτευση επιδεικνύουν την ίδια αποστροφή για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Με το άγχος του πολιτικού κόστους χαιδεύουν αυτά, πιστεύοντας ότι έτσι συντηρούν και διευρύνουν την κυριαρχία ή την επιβίωσή τους. Τα παλιά κόμματα -ΝΔ, ΠΑΣΟΚ-, οργανικά

στοιχεία του χρεοκοπημένου συστήματος, είναι παραδομένα στη στασιμότητα και στο τέλμα. Από την άλλη τα αποκαλούμενα νέα -ΣΥΡΙΖΑ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ- ενσαρκώνουν παλιές πολιτικές. Και στις δύο περιπτώσεις η αναντιστοιχία τους με τις πραγματικές ανάγκες της σύγχρονης εποχής

είναι εμφανής. Πολιτευόμενα εκτός οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας, στην ουσία υπόσχομαι αναβίωση του παρελθόντος. Η απροθυμία τους για τομές διαιωνίζει το αντιπαραγωγικό και παρρηκμασμένο μοντέλο που μας οδήγησε στη χρεοκοπία. Οι θέσεις τους δεν είναι τίποτα άλλο από μερμεμέτα.

Η ΝΔ, αδυνατώντας να μετεξελιχθεί σε σύγχρονο κεντροδεξιό κόμμα, καταφεύγει ξανά στην αγκαλιά του λαϊκισμού και του παλαιοκομματισμού. Αποψλωμένη από ικανά στελέχη, χωρίς εφεδρείες, κινείται με γνώμονα το μικροκομματικό συμφέρον. Το άγχος της κάλπης την οδηγεί σε σπασμωδικές ενέργειες, θέτοντας σε κίνδυνο την ομαλή έξοδο από τα μνημόνια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, ο τελευταίος ανασχηματισμός. Το ΠΑΣΟΚ, σε παραζάλη και αναζήτωντας διαρκώς το σίγμα του, υποκαθιστά την πολιτική με τη συνδικαλιστική πρακτική. Ο ΣΥΡΙΖΑ, κουβαλώντας τα βαρίδια του παρελθόντος, καθυστερεί το ραντεβού του με τον ρεαλισμό. Προσοδοκώντας επιπλέον πολιτικά κέρδη, αποφεύγει να διατυπώσει καθαρές προτάσεις. Βρίσκεται σε διάσταση με τις ανάγκες της εποχής. Το μόνο βέβαιο είναι πως, ενώ τα προβλήματα παραμένουν ζέοντα, τα κόμματα είναι αλλού. Κωφεύουν στη βοή των υπόγειων ρευμάτων. Έτσι εξηγείται και η αναζήτηση νέων εκφράσεων, όπως το Ποτάμι, από σημαντική μερίδα πολιτών.

**Πρόεδρος & διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας POLITY AE*

**Κυβέρνηση και
αντιπολίτευση
επιδεικνύουν την
ίδια αποστροφή
για αλλαγές και
μεταρρυθμίσεις**